

[Udenrigsministeren.]

drøftelser, jeg har haft med repræsentanter for fællesmarkedet, blevet mig klart, at man vil hilse en sådan udvikling positivt velkommen og tror, at den befordrer de fælles europæiske løsninger.

Det ærede medlem hr. Poul Hartling nævnedes, at vi skulle søge nye veje, det har folketinget pålagt os. Hvis ikke dette er et forsøg på at finde nye veje, ved jeg slet ikke, hvad nye veje er. Jeg kender gamle veje, som folketinget har taget stilling til for længe siden, men hvis man vil se nye veje, så må det dog være veje, der søger at overvinde denne kløftdannelse. Jeg vil gentage, at jeg er levende interesseret i hvert eneste godt forslag om nye veje til overvindelse af den nuværende markedsopdeling i Europa, men jeg har ikke fundet særlig mange muligheder.

Derimod ser jeg i den politiske ændring i Storbritannien en første forudsætning for, at vi kan få bragt den dialog i gang mellem de seks og de syv, uden hvilken vi ikke kan nå til en overvindelse af kløften i Europa.

Derfor vil jeg gerne sige — jeg tror, det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på det — at vi i den danske regering interesserer os særdeles meget for det nye initiativ, der er taget inden for Europarådet. Det ligger på visse områder parallelt med det, vi forestiller os skal være initiativet mellem de seks og de syv; men jeg må tilstå, at således som den politiske situation har været inden for Europarådet, og med den vurdering af Europarådet, som visse medlemslande anlægger, anser jeg det for mere hensigtsmæssigt og havende større udsigt til held at søge vejen i en direkte forhandling mellem de seks og de syv på en lang række områder. På andre områder vil det måske være rigtigst, at vi benytter Europarådet — og dette er vi positivt indstillet over for.

Til slut skal jeg gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der talte om Norden og det nordiske samarbejde. Jeg tror, det ærede medlem sagde noget lignende som, at regeringerne har ikke tillid til Nordisk Råd, og Nordisk Råd har ikke tillid til regeringerne. (*Afbrydelse af Aksel Larsen*). Ja, jeg mener at have læst det i det stenografiske referat, men jeg er kun glad, hvis det er forkert, hvis jeg har misforstået det. Jeg kan sige, at vi i den danske regering

har tillid til Nordisk Råd. Vi mener, at Nordisk Råd har præsteret overordentlig meget nyttigt arbejde og også i fremtiden vil kunne bidrage til at skabe den politiske baggrund for politisk tilslutning til konkrete foranstaltninger, der fremmer det nordiske samarbejde. Men når man, som jeg har gjort det, læser det stenografiske referat af det ærede medlems tale, får man indtryk af, at det ærede medlem mere betragter det nordiske samarbejde som et alternativ til det europæiske og det atlantiske samarbejde, og her tror jeg ikke jeg kan blive enig med det ærede medlem. Det nordiske samarbejde kan, når det udføres rigtigt, blive et værdifuldt supplement til vor europæiske og vor atlantiske politik.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne først takke finansudvalgets flertal for indstillingen vedrørende tillægsbevillingslovsforslaget. Da det jo er et bevillingslovsforslag, vi behandler, kan det vel være rimeligt at give nogle få finansielle oplysninger.

Med de nu vedtagne skatte- og afgiftslove og med merværdiafgiftens provenu for januar kvartal 1966 taget i betragtning anslås statens driftsindtægter for finansåret 1965-66 til ca. 15.350 mill. kr. Drifts- og anlægsudgifterne anslås, når de seneste skøn over løn- og prisstigningerne tages i betragtning, til knap 13.600 mill. kr. Med et anslået underskud på kapitalbudgettet på omkring 550 mill. kr. fremkommer herved det kasseoverskud på omkring 1.200 mill. kr., der har været og er regeringens målsætning. I denne sammenhæng vil jeg gerne svare på det ærede medlem hr. Poul Møllers spørgsmål om, hvorledes opgaverne prioriteres med henblik på tilrettelæggelsen af finansloven og dermed udgiftspolitikken for 1966-67.

Vi er på dette tidspunkt ikke kommet så langt, at der kan foreligge endelige tal. Finansministeriet har givet et oplæg til regeringen, og dette oplæg skal nu i den nærmest kommende tid diskuteres. Holder jeg mig foreløbig til dette oplæg, tager vi vort udgangspunkt i udgifterne og aktiviteten for indværende finansår.

De udgiftsstigninger, som uundgåeligt vil fremkomme, har stort set 2 hovedkilder. Den ene er pris- og lønstigninger, herunder stigninger i pensionsudgifter, og den anden er aktivitetsforøgelsen. Hertil kommer så